

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 167/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 26 stycznia 2021 roku w sprawie II K 757/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Zarzuty obrazy prawa materialnego i błędów w ustaleniach faktycznych oraz naruszenia prawa procesowego przez błędną ocenę dowodów, nieprzesłuchanie świadka J. K., odmówienie wiary oskarżonemu, zaniechanie przeprowadzenia opinii biegłych toksykologa i psychiatry, oparcie się tylko na jednym badaniu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	krwi, naruszenie art 5 § 2 kpk i w konsekwencji błędne przypisanie oskarżonemu przestępstwa mimo, że spożywał alkohol dopiero po wypadku.	
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd słusznie odmówił wiary oskarżonemu i dokonał poprawnych ustaleń faktycznych przyjmując, że oskarżony nie spożywał alkoholu po kolizji w zakleszczonym samochodzie, a wypił go przed rozpoczęciem jazdy. Tym samym całkowicie chybione są zarzuty naruszenia prawa materialnego tj art. 178 a § 1 kk. Po tym, jak oskarżony spowodował kolizję z innym samochodem i będąc ranny i zakleszczony w pojeździe oczekiwał na przyjazd służb ratowniczych, ani przez chwilę nie pozostał sam i był nieustannie obserwowany, najpierw przez kierowcę		

samochodu, w który uderzył, tj. H. R., a postem przez M. K. i J. K.. Świadcowie ci wykluczili, aby oskarżony spożywał wówczas alkohol, zresztą byłoby to zachowanie nielogiczne i absurdalne.

Co do wniosków o dopuszczenie dowodu z opinii psychiatry na okoliczność możliwości podjęcia się przez oskarżonego takiego nielogicznego zachowania pod wpływem stresu, to dowód ten był nieprzydatny, skoro trzech w/w naocznych świadków wykluczyło, aby oskarżony zakleszczony w rozbitym samochodzie alkohol spożywał. Poza tym apelant pomija, że oskarżony był badany przez dwóch biegłych psychiatrów, którzy odnosząc się do realiów przedmiotowej sprawy i okoliczności zarzucanego czynu nie stwierdzili u oskarżonego nie tylko choroby psychicznej, ale również żadnych

zakłóceń czynności psychicznych mogących mieć wpływ na ocenę jego zachowania (k. 43-44). Apelant nie podniósł żadnych zarzutów co do tej opinii.

Z tego samego powodu chybione są zarzuty co do nieprzeprowadzenia dowodu z opinii biegłego toksykologa - skoro wiadomo (na podstawie zeznań w/w świadków), że oskarżony alkoholu po spowodowaniu kolizji nie spożywał, to stwierdzony w jego krwi poziom alkoholu musiał wynikać ze spożycia przed rozpoczęciem jazdy samochodem (jest to logiczne), zatem dowód z opinii biegłego toksykologa był w tej sprawie nieprzydatny.

Analogicznie co do faktu jedнокrotnego pobrania krwi oskarżonego do badań - to uchybienie to nie miało wpływu na treść wyroku, albowiem na podstawie zeznań w/w świadków pewne jest, że oskarżony żadnego alkoholu po zderzeniu się pojazdów już nie

spożywał. Pobranie tylko jednej próbki krwi spowodowane było agresywnym zachowaniem oskarżonego - trzeba było ją pobierać przymusowo (k. 3, k.7), a że oskarżony miał poważne obrażenia, a zarazem był pobudzony i agresywny wobec personelu medycznego, nie pobierano już kolejnych próbek, bo skupiono się na ratowaniu życia i zdrowia wyjątkowo złe współpracującego z ratownikami pacjenta, którego musiano nawet przypiąć pasami do deski ratowniczej, tak rzucał się na osoby próbujące mu pomóc (k. 2). Pobranie dwóch i więcej próbek krwi pozwala na określenie fazy eliminacji alkoholu z organizmu (wchłanianie, równowaga, wydalanie), co może służyć ustaleniu ilości lub rodzaju spożytego alkoholu i czasu jego spożycia, ale w tej sprawie nie ma to o tyle znaczenia, że wiadomo, iż oskarżony cały alkohol spożył zanim jadąc jako kierujący

samochodem po drodze publicznej spowodował kolizję. Badanie krwi na obecność alkoholu daje pewny wynik, z marginalnym możliwym błędem co do określenia stężenia w promilach, a że w tej sprawie wynik ten był wysoki (1,55 promila), to nie może być mowy o tym, aby fakt pobrania i zbadania jednej próbki krwi mógł mieć wpływ na wynik postępowania.

Co do odczytania zeznań świadka J. K., to skoro ustalono, że świadek przebywa za granicą (k. 80), to Sąd miał podstawy do ujawnienia jego zeznań w trybie art. 391 § 1 kpk, co uczynił na rozprawie (k. 96). Z zeznań tych wynika, że świadek nie zaobserwował, aby oskarżony spożywał alkohol wewnątrz rozbitego samochodu (k. 18 v).

W sprawie nie zachodziły żadne nieusunięte wątpliwości, bo zostały one rozwiane w drodze rzetelnej oceny dowodów. To, że apelant się

<p>z tą oceną nie zgadza nie oznacza występowania sytuacji z art. 5 § 2 kpk, więc zarzuty z tym związane są chybione.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uniewinnienie lub uchylenie wyroku.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wyrok jest słuszny, a zarzuty apelacji bezzasadne, co zostało powyżej omówione.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut rażącej niewspółmierności kary poprzez jej surowość.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Argument, że kara jest surowa bo oskarżony „czynu nie popełnił” jest niedorzeczny, bo nie ma to związku z wymiarem kary,</p>			

tylko z kwestią
zawinienia i ustaleń
faktycznych (co
było analizowane
powyżej w ramach
rozpoznawania
pozostałych
zarzutów
apelacyjnych).

Orzeczona kara
jest adekwatna do
stopnia winy
oskarżonego i
stopnia społecznej
szkodliwości jego
czynu. Oskarżony
prowadził pojazd
mechaniczny w
stanie upojenia
alkoholowego (1,55
promila alkoholu we
krwi), w mieście,
na jednej z ulic
przelotowych (ulica
(...) w R. będąca
drogą krajową K
42), w godzinach
dużego natężenia
ruchu drogowego,
nie panował nad
pojazdem i
spowodował
poważną kolizję.
Wymierzona mu
kara i środek karny
zakazu prowadzenia
pojazdów
mechanicznych oraz
świadczenie
pieniężne jawią się
wręcz jako łagodne.

Wniosek

Brak wniosku co do
kary.

zasadny

częściowo zasadny

	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Brak wniosku co do kary.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		

Wyrok jest słuszny a apelacja bezzasadna, co zostało już omówione.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	W związku z bezzasadną apelacją		

	na podstawie art. 636§ 1 kpk oskarżony ponosi wydatki postępowania odwoławczego, na które złożył się ryczałt za doręczenia w kwocie 20 zł oraz opłatę za drugą instancję.
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok skazujący		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana